

Servei d'Arqueologia de Barcelona

[El Servei](#) [Actualitat](#) [Intervencions](#) [Conservació-Restauració](#) [Centre documentació](#) [Pla Bàrcino](#) [Publicacions](#) [Recursos](#) [Premsa](#)

Notícies

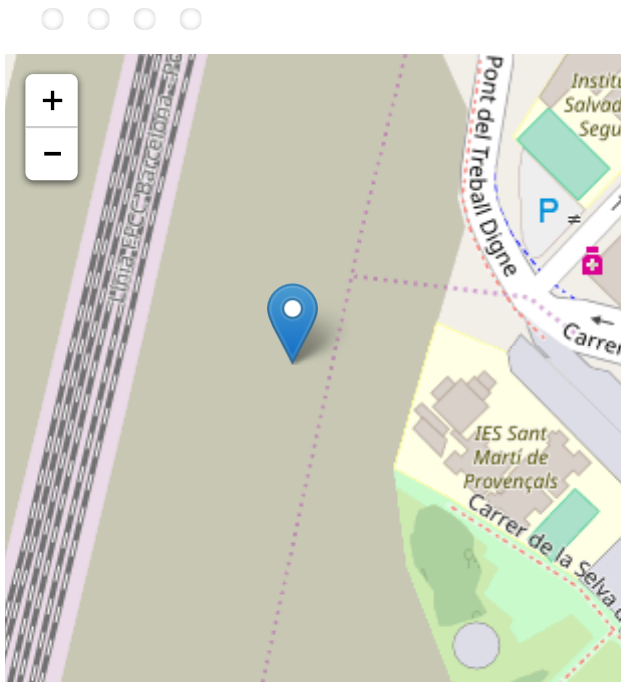

Foto del cap de Silè de la vil·la romana de la Sagrera. Foto: Miquel Coll (ICUB)

Descoberta d'un nou cap escultòric a la vil·la romana del Pont del Treball Digne

L'equip d'arqueòlegs de la vil·la romana recuperen un nou cap d'una escultura del déu Silè (S. II dC.), que juntament amb el cap del déu Bacus anteriorment recuperat, formaria part d'un mateix conjunt escultòric relacionat amb el món del vi en el món romà.

19 abril, 2013

La continuació dels treballs arqueològics a la vil·la romana del Pont del Treball Digne (Districtes de Sant Martí i Sant Andreu), dins de la segona fase d'intervenció iniciada el mes de juny del 2012, està oferint noves i espectaculars troballes. Aquests treballs estan sent dirigits per Daniel Alcubierre i Jordi Ardiaca (CODEX, Arqueologia i Patrimoni). En els darrers mesos s'han recuperat, entre d'altres objectes, diversos fragments escultòrics, com el cap de marbre d'una persona jove que representa el déu romà Bacus, déu de l'agricultura, del teatre i del vi.

Arran de la continuació dels treballs a la zona de les premses de vi de la pars rustica de la vila, en concret a una sala annexa, s'ha exhumat un nou cap de marbre de petites dimensions -14 cms d'alçada i 11cms d'ample-, que representaria a un ancià calb i barbut, i que formaria part d'una escultura. El fragment escultòric formava part dels nivells d'amortització de la zona de premses, datat cap a finals del segle II i inicis del III dC.

La versemblança amb altres paral·lels escultòrics permetria identificar a aquest personatge amb el déu menor de l'embriaguesa Silè, un sàtir que pertanyia al seguici del déu Dionis, l'equivalent grec del déu Bacus, i que prèviament havia estat el seu mestre i pare adoptiu. Però possiblement estiguem més a prop de que es tracti d'un dels múltiples sàtirs fills del propi Silè, i que constituïen part del seguici del déu del vi.

Fins que no hi hagi un estudi més aprofundit de l'escultura, no es podran donar dades més precises, tot i que segons les primeres apreciacions realitzades per la Dra. Isabel Rodà, catedràtica d'Arqueologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, es podria datar dins de la primera meitat del segle II dC, segons la tècnica emprada en els solcs de la barba. Aquest cap de Silè tindria la mateixa cronologia que el cap de Bacus, i semblaria ser que el marbre emprat per esculpir el cap provindria possiblement de les illes gregues, atesa la qualitat i gruix del gra del material.

Aquesta troballa, juntament amb la realitzada del possible cap del déu Bacus, formarien part d'un mateix conjunt escultòric associat a un programa decoratiu relacionat amb el món de la vinya i el vi, de tanta importància al món romà. Aquesta hipòtesi es veuria clarament refermada per la documentació a la vila d'un extens i extraordinari complex de producció agropecuària, que confirma que la vila basava la seva activitat en el conreu de la vinya i la producció de vi. La documentació de fins a sis premses en el mateix indret, i treballant coetàniament, fa palesa la importància d'aquesta vila com a centre productor vitivinícola. El vi laietà de la Tarraconense era exportat àmpliament arreu de l'Imperi romà per la seva qualitat.

Actualment el cap de Silè es troba en procés de neteja i restauració al Laboratori de Conservació i Restauració del Servei d'Arqueologia de Barcelona, a les instal·lacions de la Zona Franca.

Totes aquestes troballes escultòriques, a més de l'extensió i complexitat de la vila, confirmen la teoria que ens trobem davant d'una important vila d'un *dominus* pertanyent a l'elit de la societat de la Barcino antiga. Fins ara, les poques peces

escultòriques recuperades d'excavacions arqueològiques es van recuperar del rebliment de la muralla romana del segle IV.
